

Dosarul nr. 2ra-1057/22
2-20105749-01-2ra-05082022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Țurcan)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, V. Mihaila, R. Pulbere)

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eugeniu Chirița,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Chirița
împotriva Societății Comerciale „Fermoplast” S.R.L. Societate cu Răspundere Limitată
cu privire la rezoluțiunea contractului, restituirea contravalorii produsului, repararea
prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 01 septembrie 2020, Eugeniu Chirița a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Societății Comerciale „Fermoplast” S.R.L. Societate cu Răspundere Limitată,
(în continuare SC „Fermoplast” SRL), solicitând rezoluțiunea contractului nr.555
din 09 iulie 2012, restituirea contravalorii produsului în mărime de 2825 de euro,
încasarea prejudiciului moral în mărime de 2825 de euro și încasarea taxei pentru
efectuarea expertizei în mărime de 6300 de lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, prin contractul nr.555 din 09
iulie 2012, SC „Fermoplast” SRL s-a obligat să-i monteze ferestre și uși din PVC.

Prin raportul de expertiză nr.131 din 11 aprilie 2018 au fost constatate defecte
ascunse la produs.

În data de 06 iulie 2020, a solicitat pârâtului remedierea defectelor expuse în
raportul de expertiză și încasarea prejudiciului moral cauzat prin neglijență la
producerea, montarea, precum și remedierea defectelor. Însă, prin răspunsul
pârâtului, ultimul nu a recunoscut cerințele, dar nici nu a dovedit, prin expertiză,
conformitatea produsului.

Reclamantul a indicat că, certificatul de garanție din 26 iulie 2012 atestă că,
durata de funcționare a produsului este de 30 de ani. În temeiul art.12 alin.(5) al
Legii privind protecția drepturilor consumatorilor nr. 105 din 13 martie 2003,
consumatorul după expirarea termenului de garanție, poate pretinde remedierea,
înlocuirea, reducerea, restituirea contravalorii produsului prin rezoluțiunea
contractului pentru acest produs, ca urmare a unor vicii ascunse.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,
s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată depusă de Eugeniu Chirița

împotriva SC „Fermoplast” SRL cu privire la rezoluțiunea contractului nr.555 din 09 iulie 2012 privind producerea și montarea geamurilor PVC, restituirea contravalorii produsului, compensarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Eugeniu Chirița și s-a menținut hotărârea din 06 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În consolidarea soluției, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate prin prisma argumentelor invocate în apel și raportându-le la suportul probatoriu, a constatat că, soluția instanței de fond privind respingerea acțiunii este una corectă, rezultată din aprecierea corectă a materialului probator și interpretarea justă a normelor de drept material.

Redând conținutul prevederilor art. 12 alin.(5) din Legea privind protecția consumatorului nr. 105 din 13 martie 2003, art. 946, art. 948, art. 957, art. 958, art. 959, art. 960, art. 969 Cod civil, în vigoare la momentul stingerii situației juridice, instanța de apel a reținut că, din definiția contractului de antrepriză rezultă elementele tradiționale și obligațiile principale ale participanților la acest contract, și anume: a) lucrarea este efectuată pe riscul antreprenorului; b) se efectuează nu o oarecare, ci o anumită lucrare, care, după cum rezultă din esența legii, este comandată de client și care trebuie să corespundă pe deplin cerințelor, intereselor, parametrilor și condițiilor indicate de acesta; c) clientul este obligat să recepționeze lucrarea și să plătească prețul convenit. O particularitate esențială a contractului de antrepriză o constituie obiectul acestuia, care este rezultatul muncii antreprenorului și care este determinat individual, iar o obligație principală a antreprenorului este asigurarea garanției libertății lucrării de orice vicii, esența căreia, în raport cu viciile materiale, constă în asigurarea calității respective a obiectului contractului. Prin urmare, lucrarea este liberă de vicii materiale dacă are calitățile convenite, care urmează a fi convenite prin acordul părților și stipulate în contract. Dacă părțile nu au convenit asupra criteriilor de ordin calitativ, lucrarea este considerată liberă de vicii materiale, dacă corespunde utilizării presupuse în baza contractului sau dacă nu se poate deduce o asemenea utilizare. Lucrarea este considerată cu viciu material în cazul în care antreprenorul a produs o altă lucrare decât cea comandată de client sau a produs o lucrare într-o cantitate sau de dimensiuni inferioare, cu condiția că această executare poate fi considerată ca fiind executare contractuală.

La acest capitol, instanța de apel a precizat că, obiectul litigiului dedus judecării în prezenta speță constituie viciile ascunse, descrise în raportul de expertiză extrajudiciară nr. 121 din 11 aprilie 2018 ca abateri în liniaritatea profilului, abateri de la dimensiunile nominale pentru profilele din PVC și pentru golurile la închidere, distanță normativă mărită între elementele de fixare ale profilului liniar și calificate ca încălcări a cerințelor din GOCT 30673-99 și GOCT 30674-99.

Aici, instanța de apel a subliniat că, GOCT 30673-99 reprezintă normativul și standardul tehnic în domeniul construcțiilor, aplicat pentru aprecierea profilului, iar GOCT 30674-99-normativul și standardul tehnic în domeniul construcțiilor.

Din certificatele de conformitate a materialelor folosite la executarea lucrărilor de confecționare și instalare a ușilor și ferestrelor din termopan-obiectul contractului din speță, urmează că, blocurile de ferestre din profil de clorură de polivinil cu geam termopan corespund cerințelor obligatorii stabilite de GOCT 30674-99.

În același timp, potrivit raportului de expertiză extrajudiciară nr. 121 din 11 aprilie 2018, pentru aprecierea corespunderii profilului cerințelor din ΓOCT 30673-99 și ΓOCT 30674-99 a fost folosită metoda de constatare-cercetare la fața locului a obiectului, studierea actelor normative și literaturii tehnico-științifice relevante obiectului constatării, descriere, analiză, comparație, generalizare, fiind concluzionat că motivul deformării profilelor poate fi un defect ascuns sau păstrarea incorectă a profilului până la fabricarea ferestrelor.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că, în lumina principiului autorității de lucru judecat, decizia din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost menținută hotărârea din 12 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cât și constatările reținute în mod irevocabil cu privire la aprecierea critică a raportului de expertiză extrajudiciară nr. 121 din 11 aprilie 2018, pe motiv că acesta nu a fost întocmit în urma analizării întrebărilor formulate de comun acord al părților, că din concluzie nu este cert dacă ferestrele și ușile montate în anul 2012 corespundeau sau nu condițiilor tehnice și anume GOST 30674-99, GOST 23166-99, GOST 30971-2002, GOST 111-2001, GOST 30673-99, GOST 266602.4-99, GOST 26603.3-99, GOST 26602.2-99 la momentul montării sau la momentul efectuării expertizei din cauza uzurii în timp, întreținerii necorespunzătoare sau a influenței unor factori externi, precum și că în Republica Moldova nu sunt metode de a verifica ferestrele deja instalate, se bucură de prezumția absolută de adevăr și nu pot fi contrazise printr-o altă hotărâre.

Răsturnarea puterii lucrului judecat, printr-o reluare a judecării într-o nouă acțiune între părți, determină o instabilitate a raporturilor juridice civile, care, odată stabilite printr-o hotărâre judecătorească cu caracter irevocabil, intră în sfera raporturilor de ordine publică, pe care părțile nu le pot modifica nici în situația în care ar exista acordul lor.

Prin urmare a celor constatate, instanța de apel a subliniat că, în măsura în care raportul de expertiză extrajudiciară nr. 121 din 11 aprilie 2018 a fost examinat în cadrul cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Eugeniu Chirița către SC „Fermoplast” SRL privind încasarea contravalorii produsului și a fost apreciat critic, Eugeniu Chirița nu mai poate solicita reexaminarea acestuia.

În această ordine de idei, instanța de apel a apreciat ca întemeiată concluzia instanței de fond că, toate obiecțiile pârâtului împotriva raportului de expertiză și împotriva altor probleme ce țin de acesta sunt întemeiate și justificate, iar raportul de expertiză extrajudiciară nr.121 din 11 aprilie 2018, nefiind obligatoriu pentru instanța de judecată, nu poate fi pus la baza adoptării soluției, în sensul admiterii pretențiilor, întrucât concluziile din raport sunt neclare și contradictorii.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiată poziția apelantului cu privire la forța probantă a acestui mijloc de probă, subliniind că, în situația din speță nu există niciun indiciu că reclamantului Eugeniu Chirița i-a fost îngădită calea să livreze dovezi în acord cu art. 118 Cod de procedură civilă pentru a demonstra viciile ascunse, mai mult că, raportul de expertiză extrajudiciară nu poate înlocui raportul de expertiză și nici exclude necesitatea efectuării expertizei în această problemă, or, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace probante nu pot fi dovedite cu niciun fel de alte mijloace.

În continuare, instanța de apel a evidențiat că, abaterile în liniaritatea profilului, abaterile de la dimensiunile nominale pentru profilele din PVC și pentru golurile la

închidere, distanță normativă mărită între elementele de fixare ale profilului liniar, calificate de apelantul/reclamantul Eugeniu Chirița ca vicii ascunse, au fost descrise în raportul de expertiză extrajudiciară nr. 121 din 11 aprilie 2018.

La acest capitol, instanța de apel a menționat că, din esența legii rezultă că clientul este în drept de a cere remedierea viciilor în toate cazurile depistării acestora. Astfel, constatarea viciilor are ca efect obligația antrenorului de a le înlătura și legea prevede două modalități de soluționare a problemei date, și anume remedierea viciilor sau efectuarea unei noi lucrări, însă dreptul de a alege una din aceste două posibilități, aparține exclusiv antreprenorului, clientul fiind în imposibilitatea de a interveni în acest sens. Doar în cazul în care pentru remediere vor fi necesare cheltuieli disproporționale față de costul lucrării, antreprenorul este în drept de a refuza remedierea viciilor, însă în acest caz, antreprenorul este în drept de a efectua o nouă lucrare sau rezolva problema în alt mod, inclusiv repararea prejudiciului cauzat clientului.

Totodată, în lege este stipulată o regulă specială care confirmă însuși faptul recepționării lucrării de către client. Astfel, recepționarea este o declarație prin care clientul acceptă lucrarea, cu sau fără rezerve. Această declarație poate fi efectuată atât în formă verbală, cât și în formă scrisă, sau prin acțiunile concrete ale clientului, care demonstrează consimțământul de a accepta lucrarea.

Aici, instanța a reținut că, apelantul/reclamantul Eugeniu Chirița recepționând lucrările-obiectul contractului respectiv, a făcut rezerve cu privire la vicii în momentul recepționării lucrărilor și a beneficiat de reparație prin înlăturarea neajunsurilor indicate în procesul-verbal de înlocuire a unor piese cu altele noi.

La acest capitol, a mai evidențiat că, apelantul/reclamantul Eugeniu Chirița a invocat circumstanțe cu privire la calitatea sistemelor de tâmplărie PVC și ca temei al acțiunii, soluționate irevocabil prin hotărârea din 12 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Având în vedere că, apelantul/reclamantul Eugeniu Chirița a cunoscut despre viciile invocate în prezenta acțiune încă în anul 2018, însă s-a adresat în instanță abia la 01 septembrie 2020, instanța de apel a respins ca neîntemeiată poziția precum că ar fi îndreptățit să solicite înlăturarea acestora, or, în acord cu prevederile legale menționate supra, reclamațiile referitor la viciile ascunse care nu au putut fi descoperite în momentul recepționării lucrărilor urmează a fi prezentate antreprenorului imediat după constatarea lor.

În acest context, instanța a apreciat situația din speță ca o încercare camuflată a apelantului/reclamantul Eugeniu Chirița de a relua judecata litigiului soluționat irevocabil prin hotărârea din 12 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, obiectul căruia, la fel, a constituit restituirea contravalorii produsului.

Din probatoriu la caz urmează cu certitudine că SC „Fermod Plast” SRL a executat lucrările conform contractului și, începând cu 26 iulie 2012, ferestrele și ușile sunt exploatate de Eugeniu Chirița conform scopului.

Prin urmare, luând în considerare că, consumatorul poate pretinde prestatorului restituirea contravalorii produsului prin rezoluțiunea contractului pentru acest produs, ca urmare a viciilor ascunse apărute pe durata de funcționare a acestuia, numai dacă ultimul nu poate fi folosit potrivit scopului pentru care a fost vândut, instanța a conchis asupra netemeinicii pretențiilor inclusiv și prin prisma acestui aspect.

În continuare, a menționat că, instanța de fond întemeiat, ca urmare a respingerii pretențiilor cu privire la rezoluțiunea contractului și restituirea contravalorii produsului, a respins și pretențiile privind încasarea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, ca subsecvente primelor.

La 15 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d.187) și ulterior, în original, la 19 iulie 2022, Eugeniu Chirița a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului s-a invocat că, decizia instanței de apel urmează a fi casată, din motiv că aceasta contravine expres recomandărilor avizului Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni nr. 11 din 2008 privind calitatea hotărârilor judecătorești, conform cărora o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil, fapt care, la caz, a considerat că, nu a fost realizat.

Totodată, a indicat că, în decizia sa, instanța a reținut actele judecătorești anterioare prin care s-a apreciat critic raportul de expertiză, însă anterior instanțele nici nu s-au referit la „GOST ...73”, care reglementează profilul din PVC, așa cum a reținut expertul ca fiind cauza viciilor. Deși, instanța a menționat că, din 2012 nu exploatează produsul conform scopului, însă astfel de probe nici nu au fost administrate.

Recurentul a considerat greșită aprecierea instanței precum că, cunoscând despre existența viciilor din 2018, acestea au fost reclamate abia în 2020, prin prisma definiției de reclamație, or, prin reclamație se subînțelege o declarație scrisă, susținută de documente probatorii, prin care un comerciant a comis sau este susceptibil să comită o încălcare a actelor normative care protejează interesele consumatorilor, fapt realizat în 2018 prin raportul de expertiză din 2018 în cadrul litigiului anterior.

Cât privește calitatea probelor prezentate în susținerea acțiunii, a afirmat că, nu poartă nicio vină că instituțiile statului, în special CNEJ din 2015 de la data dispunerii efectuării expertizei judiciare de comun acord cu partea adversă nu a fost capabil până în anul 2018 să efectueze o expertiză judiciară, motiv pentru care s-a adresat în mod privat expertului care activa la CNEJ.

Recurentul a opinat că, lipsește o motivație și analiza clară a circumstanțelor expuse, fapt care contravine dreptului la un proces echitabil garantat de CEDO.

Copia recursului declarat, prin scrisoarea datată cu 05 august 2022 (f.d.194) a fost expediată în adresa intimatului și a fost recepționată la data de 11 august 2022, conform avizului de recepție (f.d.196).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 12 aprilie 2022, iar cererea de recurs a fost depusă la 15 iulie 2022, prin intermediu poștei electronice (f.d.187) și ulterior în original la 19 iulie 2022.

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale către participanții la proces la data de 17 iunie 2022, conform scrisorii (f.d.185). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Eugeniu Chirița, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eugeniu Chirița, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă,

însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Eugeniu Chirița.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eugeniu Chirița împotriva deciziei din 12 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat